

кредитора, навіть якщо безпосередньо А і В не пов'язані між собою. Таким чином, через загального кредитора шоки в банківській сфері можуть передаватися з одного регіону до іншого.

На нашу думку, для оцінювання напряму впливу транскордонних зв'язків на банківську систему конкретної країни важливо розрізняти, чи ці зв'язки зосереджені в сфері формування банківських активів, чи в сфері залучення пасивів (іншими словами, це “вихідні” або “вхідні” зв'язки). Банківська система країни, в якій транскордонні зв'язки банків зосереджені в основному в сфері залучення коштів (“вхідні” зв'язки) більш вразлива, ніж в країнах, де ці зв'язки концентруються в сфері розміщення банківських активів (“вихідні” зв'язки).

Негативний вплив антикризових стратегій ТНБ на економіку приймаючих країн у умовах сучасної фінансово-економічної кризи полягає в: скороченні обсягу операцій (особливо кредитних) у приймаючих країнах; виведенні капіталу із закордонних дочірніх підрозділів у материнські організації ТНБ в цілях подолання їх кризи ліквідності; іноді в усуненні діяльності міжнародного підрозділу шляхом перетворення в представництво або закриття зарубіжних підрозділів.

Список використаних джерел

1. Луцишин З. О., Резнікова Н. В. Валютні курси як інструмент економічних воєн в умовах фундаментальної розбалансованості світової економіки // Актуальні проблеми міжнародних відносин. 2013. Вип. 116(2). С. 11-22.

2. Панченко В. Г., Резнікова Н. В. Від протекціонізму до неопротекціонізму: нові виміри ліберального регулювання // Міжнародна економічна політика. 2017. № 2 (27). С. 95-117.

3. Панченко В. Г., Резнікова Н. В. Методологічні засади економічного націоналізму // Економіка і держава. 2017. №7. С. 4-8.

4. Панченко В. Г., Резнікова Н. В. Політика економічного націоналізму: від витоків до нових варіацій економічного патріотизму // Економіка і держава. 2017. № 8. С. 5–11.

5. Резнікова Н. В., Панченко В. Г. Нова норма світової економіки як середовище становлення неопротекціонізму // Міжнародні відносини. Серія «Економічні науки». 2014. №4. URL:

http://journals.iir.kiev.ua/index.php/ec_n/article/view/3144.

*Безверхий Костянтин Вікторович,
кандидат економічних наук, доцент,
кафедра обліку та оподаткування,*

Національна академія статистики, обліку та аудиту

ПРИНЦИП СТАЛОСТІ І ПОРІВНЯЛЬНОСТІ В ІНТЕГРОВАНІЙ ЗВІТНОСТІ

Інтегрована звітність покликана забезпечити менеджмент підприємства необхідною інформацією для прийняття відповідних рішень. Для формування такої інформації інтегрована звітність повинна відповідним принципам. Наявність

великого масиву інформації, зокрема в інтегрованій звітності висуває певні вимоги-правила, яким повинна відповідати вищевказана інформація. Зміни у складі інформації, що наводиться в інтегрованій звітності не повинні бути одномоментними, а зіставність такої інформації повинна забезпечуватися через порівняння ключових показників, що характеризують діяльність окремо взятого суб'єкта господарювання. Асиметричність інформації потребує узгодження її змістовного наповнення за допомогою вимог до інтегрованої звітності, що забезпечують відповідні принципи інтегрованої звітності, зокрема принцип сталості та порівняльності інтегрованої звітності. Серед основоположних принципів інтегрованої звітності ми зупинимося на розгляді принципу сталості та порівняльності.

Відповідно до Міжнародних основ інтегрованої звітності інформація, що міститься в інтегрованому звіті, повинна бути представлена:

- на основі, що є постійною протягом довгого часу;
- таким чином, щоб можна було провести порівняння з іншими організаціями, в тих випадках, коли це суттєво для власної спроможності організації створювати вартість протягом довгого часу [1, п. 3.54].

Політика подання звітності повинна послідовно застосовуватися в одному періоді щодо наступного періоду, якщо тільки не потрібне внесення змін для підвищення якості представленої в звіті інформації [1, п. 3.55].

Конкретна інформація, включена в інтегрований звіт, буде неминуче варіюватися в різних організаціях, тому що кожна організація має власну унікальну історію створення вартості. Проте, розгляд питань, що відносяться до елементів змісту, які відносяться до всіх організацій, допомагає забезпечити прийнятний рівень сумісності між організаціями [1, п. 3.56].

Так, сталість у фінансовій звітності на відміну від інтегрованої звітності характеризується принципом послідовності. Відповідно до ст. 4 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. [2] та п. 3.6 Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [3] послідовність – постійне (з року в рік) застосування підприємством обраної облікової політики. Зміна облікової політики можлива лише у випадках, передбачених національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, міжнародними стандартами фінансової звітності та національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку у державному секторі, і повинна бути обґрунтована та розкрита у фінансовій звітності.

Так, С.Ф. Голов[4, с. 76] зазначає, що в інтегрованому звіті зіставність означає не лише порівняння даних за попередні періоди, а й зіставність цільових і фактичних показників та зіставність з аналогічною інформацією, наведеною у цьому звіті.

Згідно з § ЯХ19 Концептуальної основи фінансової звітності [5] зіставність відноситься до посилюючих якісних характеристик. Інформація про суб'єкт господарювання, що звітує, є більш корисною, якщо її можна порівняти з подібною інформацією про інші суб'єкти господарювання, а також з подібною інформацією про той самий суб'єкт господарювання за інший період або іншу

дату [5]. Тому, віднесення у фінансовій та інтегрованій звітності зіставності суттєво відрізняється, адже за Концептуальною основою фінансової звітності [5] вона є якісною характеристикою, а за Міжнародними основами інтегрованої звітності [1] є її принципом.

Малиновська Н.В. [6, с. 128-129] наголошує, що зіставність інформації підвищується при використанні даних порівняльного галузевого або регіонального аналізу, представлення інформації у вигляді коефіцієнтів, застосування кількісних показників, характерних для даної галузі і мають визнану методику розрахунку.

Основною метою порівняльності є забезпечення можливості порівняльного аналізу представлених у звітності показників зацікавленими користувачами [6, с. 129].

Колектив вітчизняних авторів О. А. Лаговська, С. Ф. Легенчук, В. І. Кузь, С. В. Кучер [7, с. 83] зазначають, що співставність управлінської звітності дає користувачам можливість виявити спільні та відмінні риси в даних, які наводяться в різних формах звітності. Також, таке твердження авторів можна застосувати до інтегрованої звітності, адже зіставність буде виявляти інформацію яка буде можливою для порівняння у двох різних суб'єктів господарювання, а зацікавлені користувачі такої звітності зможуть проводити аналіз такої інформації з метою прийняття відповідних рішень,

Вітчизняний дослідник Н. О. Лоханова [8, с. 316] рекомендує відносити зіставність до складу якісних характеристик інформації, яка наведена в інтегрованій звітності, що в свою чергу суперечить Міжнародним основам інтегрованої звітності, адже там зіставність відноситься до принципу такої звітності, а не до якісної характеристики.

Сталість інформації, що наводиться в інтегрованій звітності повинна забезпечувати незмінність підходів щодо її розкриття протягом тривалого періоду, а змінювати інформаційне наповнення інтегрованої звітності доцільно тільки тоді, якщо це підвищить якість такої звітності, а також розширить інформаційне наповнення інтегрованої звітності для всіх зацікавлених користувачів з метою прийняття ними відповідних рішень.

В свою чергу порівняльність інформації забезпечить можливість усіх зацікавлених користувачів інтегрованої звітності провадити аналіз окремих підприємств між собою, аналізувати відповідні сектори економіки або ж цілі регіони з метою прийняття відповідних управлінських рішень.

Список використаних джерел

1. The International <IR> Framework. Retrived from:
<http://integratedreporting.org/wp-content/uploads/2015/03/13-12-08-THE-INTERNATIONAL-IR-FRAMEWORK-2-1.pdf> [inEnglish].

2. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.99 р. № 996 – XI. URL:
<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.

3. Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» : Наказ Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. № 73. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>.

4. Голов С.Ф., Костюченко В.М., Кузіна Р.В. Інтегроване звітування: концепція, методологія та організація: моногр.. Херсон: Видавничий дім «Гельветика», 2018. 252 с.

5. The Conceptual Framework for Financial Reporting. Retrived from: <http://eifrs.ifrs.org/eifrs/bnstandards/en/2019/conceptualframework.pdf>.

6. Малиновская Н. В. Интегрированная отчетность: информационное значение, принципы составления: моногр.. М.: Финансовый университет, 2015. 160 с.

7. Лаговська О. А., Легенчук С. Ф., Кузь В. І., Кучер С. В. Бухгалтерський облік в управлінні підприємством: навч. посіб.. Житомир: Житомирський державний технологічний університет, 2017. 416 с.

8. Лоханова Н. О. Інтеграційні процеси в обліку в умовах інституціональних перетворень: моногр.. Херсон: Грінь Д. С., 2012. 400 с.

Білоус В'ячеслав Віталійович,

студент;

науковий керівник:

Ставська Юлія Вацлавівна,

кандидат економічних наук, доцент,

кафедра менеджменту зовнішньоекономічної діяльності,

готельно-ресторанної справи та туризму;

Вінницький національний аграрний університет

РОЗВИТОК ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

На ринку готельного бізнесу спостерігаються ознаки оздоровлення та зростання. Згідно з даними Держслужби статистики, протягом 2017 року Україну відвідало 14,3 млн іноземних громадян, що приблизно на 8% більше, ніж за 2016 рік. Число туристів, що побували за минулий рік в Києві, збільшилася на 21%. При цьому третина з них, приїжджали в нашу країну вирішувати ділові питання.

Завдяки притоку туристів зросла і заповнюваність готелів. Наприклад, в першому півріччі середнє завантаження номерного фонду готелів Києва склала близько 45,8%. А за підсумками всього 2017 року завантаження досягла 47,3%, що стало своєрідним рекордом з 2013 року. Заповнюваність, в свою чергу, призводить до перегляду готелями своєї цінової політики. Так, за 12 місяців 2017 року середній тариф в київських готелях виріс приблизно на 2,6%. А показник прибутковості готелів в національній валюті перевищив 1,8 тис грн. додавши за рік 21% [1].

Позитивні тенденції в готельній сфері сприяє стабілізація соціально-політичної ситуації і поступове оздоровлення економіки України. Крім того, важливим аргументом для туристів стало успішне проведення конкурсу "Євробачення" в